

Sygn. akt II Ka 336/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Sztorc

Protokolant: st.sekr.sądowy Ewa Gronko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2013 r.

sprawy **C. M.**

obwinionej o wykroczenie z art. 96 § 3 kw

na skutek apelacji wniesionej przez Straż Miejską Miasta K. –Referat ds. Wykroczeń

od wyroku Sądu Rejonowego w Dębicy VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Ropczycach

z dnia 26 marca 2013 r., sygnatura akt VII W 97/13

u c h y l a zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Dębicy do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 336/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Dębicy wyrokiem z dnia 26 marca 2013 r. sygn. akt VII W 97/13 uniewinnił obwinioną C. M. od dokonania czynu zarzucanego jej we wniosku o ukaranie, tj. tego, że w dniu 25.10.2012 r. na ul. (...) w K. wbrew obowiązkowi nie wskazała na żądanie uprawnionego organu, komu powierzyła pojazd marki F. o nr rej. (...) do kierowania lub używania w dniu 17.07.2012 r. o godz. 14:39, tj. od popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 kw.

Na podstawie art. 118 § 2 kpow kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżyciel publiczny - Straż Miejska w K.. Na podstawie art. 103 § 2 i 4 kpow zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść obwinionej C. M..

Na podstawie art. 109 § 2 kpow w zw. z art. 427 § 1 i 2 i art. 438 pkt 1 kpk wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego – art. 96 § 3 kw, polegającą na błędnym przyjęciu, iż niewskazanie na żądanie uprawnionego organu, komu właściciel pojazdu powierzył go do kierowania lub używania nie stanowi wykroczenia określonego w tym przepisie.

Na podstawie art. 109 § 2 kpow, art. 427 § 1 i 2 i art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o uchylenie powyższego wyroku w całości i przekazanie sprawy w celu ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżyciela jest zasadna, o ile skutkuje uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Obowiązkiem Sądu Rejonowego było dokładne zbadanie okoliczności faktycznych i przeprowadzenie wszystkich dowodów niezbędnych do dotarcia do prawdy obiektywnej w celu wydania wyroku. Tych obowiązków Sąd Rejonowy nie wykonał, przez co wydany wyrok jest przedwczesny.

W ocenie dowodów w sprawie, Sąd I instancji pominął, że w wyjaśnieniach obwiniona zacieśniła krąg potencjalnych osób mogących kierować pojazdem do liczby 3-4, przy czym wskazała, iż każda z tych osób jest jej znana. Zauważyć należy, że na zdjęciu z fotoradaru widoczny jest rys sylwetki osoby kierującej pojazdem. Sąd Rejonowy nie zbadał, czy na podstawie tej okoliczności oraz faktu, iż obwiniona zna potencjalnych kierowców samochodu, miała możliwość wskazania komu powierzyła pojazd w dniu objętym zarzutem wniosku o ukaranie. W tym aspekcie wymaga też ustalenia, czy rzeczywiście była wezwana w charakterze świadka przez Straż Miejską i uchyliła się od tej czynności. Nie można odmówić racji skarżącemu, że określenie kręgu osób, którym obwiniona powierzyła pojazd (zgodnie z jej wyjaśnieniami taką jej uprzednią zgodę mają pracownicy jej firmy), prowadziło do podjęcia dalszych czynności typowania podejrzanego o wykroczenie z tego kręgu. Ten brak dowodowy powoduje, że przeprowadzone dotychczas postępowanie zawiera luki, bez których wypełnienia brak było podstaw do wydania wyroku. Z tego względu zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

W ponownym postępowaniu rzeczą Sądu Rejonowego będzie przeprowadzenie w całości postępowania dowodowego i uzupełnienie wskazanych wyżej braków. Zwrócić należy się do Straży Miejskiej o przedstawienie oryginału zdjęcia z fotoradaru i ocenić możliwość identyfikacji osoby ze zdjęcia przy założeniu, że jest znana obwinionej. Dopiero tak przeprowadzone postępowanie dowodowe będzie mogło stanowić podstawę rozważań w zakresie, czy obwiniona posiadała wiedzę komu powierzyła pojazd w czasie objętym zarzutem. Stworzy to podstawę do wydania prawidłowego wyroku w sprawie.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow orzekł jak w wyroku.